

at tage nogen indgaaende Debat op med ham, indrømme, at det er muligt, at han har Ret i sin Beklagelse over de Bestemmelser, der ere truffne fra en vis Side i Odense. Jeg kender det ikke tilstrækkelig nøje, men jeg har den Opfattelse, at man skal tage sig noget i Vare for at tillægge Hæren, hvad enkelte Personer inden for Hæren ved en eller anden Lejlighed kunne tillade sig. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse en enkelt Udtalelse, der dog vidner i en noget anden Retning, om den end paa samme Tid bekræfter, at der er noget om det, naar den ærede Ordfører talte, som han gjorde. Denne Udtalelse er fremkommen fra en Officer i Bladet „Vort Forsvar“ for 8de Januar og lyder saaledes:

„Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at de senere Aars Udvikling har ført med sig, at Hæren og de andre bærende Elementer i vort Folk ere ved at glide mere og mere ud fra hinanden; der vendes mere og mere det døve Øre til, naar de militære Spørgsmaal og Krav rejses; og vi, der elske vort Værn og i dets rette Udvikling se en af Livsbetingelserne for Bevarelsen af vor nationale Selvstændighed, have efterhaanden vænnet os til stadig at søge Grunden til denne sørgelige Kendsgerning uden for Hæren og vælte Skylden derfor over paa alle andre end os selv; men mon vi ikke vilde gøre Ret i at undersøge, om vi ikke ogsaa selv bære en Del af Skylden. Jeg tror, at man i Hæren gør Uret i at holde sig saa fjernt fra de aandelige Bevægelser, der findes i vort Folk. Jeg tror, at man, mere end Tilfældet er, skal holde det gamle Dannelsesmaal for Øje, at intet menneskeligt skal være os fremmed. Thi vi, der ere udsete til at være Førere i Øjeblikket, hvor Folkets Kræfter i dybeste Forstand komme i Bevægelse, vi kunne ikke undvære for at fyldestgøre de Krav, der ville blive stillede til os, at eje fuld Sympati og Tillid hos dem, der bære det aandelige Liv i Landet; men denne Tillid udvikles ikke ved, at Aandslivet i Hæren gaar sine egne Veje og med den stadige og snart overhaandtagende udenlandske Indflydelse bliver mere og mere fremmed for det aandelige Liv, der rører sig i Nationen, eller, hvad der næsten er endnu værre, kun bliver paavirket af de negative Retninger.“

Det er en Officer, der i de allersidste Dage har skrevet dette, og det vidner om, at der ogsaa er andre Opfattelser inden for Hæren end dem, den ærede Ordfører tillægger den. Disse mere almindelige Be-

mærkninger beder jeg om maa staa for min egen Regning.

Uagtet den ærede Ordfører i Spørgsmaalet om Indkvarteringsforholdene i Garnisonsbyerne har gjort nogle Bemærkninger, vil jeg dog ikke undlade ogsaa at omtale dette Spørgsmaal; jeg tillægger det ganske overordentlig Betydning. Jeg har hørt Beklagelser i den Retning fra flere Sider; og jeg tror, at om end dette Spørgsmaal i væsentlig Grad kan siges at angaa Indenrigsministeren, er det dog den højtærede Krigsminister, til hvem man i den Henseende gør rettest i at holde sig. Jeg skal ogsaa her oplæse et lille Stykke af en Meddelelse, der er tilgaaet mig, hvori det hedder, at „Behandlingen — ved Indkvarteringen — er da som oftest under al Kritik. Et Sted var det Rum, Soldaternes sov og opholdt sig i, ikke en Gang ved noget Panel adskilt fra Skænkestuen, et andet Sted var det anbragt lige over Hestestalden og ved Siden af Latrinerne, et tredje Sted i en Vadskekælder med Cementgulv, Huller til Afløbsrender og lignende, som høre til et Vadskehus; et fjerde Sted havde de kun et tyndt Hestedækken udleveret til at have over sig o. s. v.“ Nu er der samtidig tilagt Officererne, at det er dem, der ere Skyld i, at dette er saaledes. Jeg har Grund til at tro, at dette er en Fejltagelse, de have ikke været Herre over Forholdene paa den Maade, at Mandskabet kunde være tjent med den Behandling, det blev Genstand for. Jeg kan derfor ikke andet end opfordre den højtærede Krigsminister til at vaage over dette Spørgsmaal. Det har tidligere været oplyst for os, at man end ogsaa kunde komme til under Aftjenelsen af sin Værnepligt at blive indkvarteret paa Steder, hvor der er løse Kvinder o. s. v. Jeg tror, at dette Forhold bør gøres til Genstand for Overvejelse.

Hvad den Dissens angaar, der er paa adskillige Ændringsforslag mellem det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og mig paa den ene Side og Udvalgets øvrige Medlemmer paa den anden, skal jeg nævne de enkelte Punkter, hvorom det drejer sig. Jeg har allerede bemærket om Bevillingen til Projektiler og Brandrør m. m. og Tøjhus- og Laboratorieudgifter, at jeg anser disse Bevillinger for at være for smaa. Under Bygningsvæsenet er der 3 Bevillinger, hvori vi ogsaa skulle os fra Flertallet, nemlig 7,000 Kr. til Istandsættelse af Jærnbanesporet langs Vestenceinten, 1,250 Kr. til Bygning af en Kælder for Markententeren derude og endelig 3,100 Kr. til